

Протокол

№

гр. София, 12.06.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11
състав**, в публично заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2610** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13.40 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ИЩЕЦЪТ Р. Г. Т. чрез АДВ. Р. Т. – редовно призован, представлява се от адв. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован, се явява юрк. Ц., която представя пълномощно.

За СГП се явява прокурор Стоян Димитров.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА писмения отговор на исковата молба от 24.04. 2023 г. В него се изразява становище, че иска е погасен по давност, а в условията на евентуалност е неоснователен и недоказан. Оспорва се по основание и размер, възразява се срещу искането за допускане на свидетели.

АДВ. Т. – Поддържам исковата молба, поддържам искането за разпит на двама свидетели, които водим.

ЮРК. Ц. - Оспорвам исковата молба. Поддържам си становището, депозирана на

24.04.2023 г. Няма да соча нови доказателства, нямам доказателствени искания.
ПРОКУРОРЪТ - Нямам искания по доказателствата, няма да соча доказателства. Не се противопоставям за разпит на свидетели, макар, че ако са за едни и същи обстоятелства, считам, че е необходим един свидетел.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на допуснатите свидетели.

СНЕ самоличността на свидетелите:

Л. И. Т. – 34 години, неосъждана, дъщеря на жалбоподателката.

Й. С. Г. - 44 години, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреждава свидетелите за наказателната отговорност, която носят по чл. 290 от НК за лъжесвидетелстване.

Свидетелите обещаха да говорят истината пред съда.

В залата остана свидетелката Л. И. Т..

На въпроси зададени от съда свидетелката заяви:

СВИДЕТЕЛКАТА Т. – Аз съм дъщеря на ищцата. Зная за какво е делото. Делото е във връзка с наказанието на майка ми, което е с кмета на [населено място], който блъсна едно малко дете. След като я наказаха, спомням си периода, в който тя се премести, командирована 2016 г. лятото в [населено място], когато беше и когато се случи този инцидент. След като я наказаха, преди да се установи, че е отменено тя беше в много лошо състояние, тъй като [населено място] е малък и провинциален град и започнаха коментари от страна на хората. Струва ми се, че двете, като бяхме на кафе и две жени минаха от страни и казаха, че това е полицайката, която „осра“ делото на кмета, такъв беше коментара буквално. Извинявам се за думите, които ползвам, това беше, при което тя наведе глава, беше притеснена, това го казаха пред нея, аз го чух. Една от жените, които минаваха, непознати жени и започнаха да говорят за майка ми и казаха „Това е полицайката, която осра делото на кмета“. След като и свърши командировката в [населено място] имаше проблем с баба ми. Тя слизаше да си взема пенсията в пощата, не по банков път и тогава охраната, който е дядо на това момченце, което беше блъснато, беше казал на баба ми да чака, т.е. хората преди баба ми бяха пуснати, въпреки, че беше неин ред, пренебрегнал реда ѝ и е казал, че тя пари си има и че може да почака, което е изключително нелепа и грозна ситуация.

АДВ. Т. – Тя как се чувстваше като беше вече в [населено място], вече след прибирането ѝ от командировката?

СВИДЕТЕЛКАТА - Тя беше изключително зле, не можеше да спи по цели нощи, ставаше през нощта, пушеше цигари, беше в недобро здравословно състояние от цялото това нещо.

АДВ. Т. – Вкъщи, как се отнасяше с вас, какво ѝ беше поведението, ходила ли е на лекар за влошеното ѝ състояние?

СВИДЕТЕЛКАТА – Тя половин година след този случай и стана лошо и отиде в Бърза помощ, при което три дни имаше кардиологичен проблем от притеснение, който аз не мога да обясня.

АДВ. Т. – Нямам повече въпроси към първата свидетелка.

ЮРК. Ц. - Нямам въпроси към свидетелката.

ПРОКУРОРЪТ – Моля един уточняващ въпрос. Във въпросния период, когато е наложено наказанието, колко чести бяха контактите Ви, заедно ли живеете?

СВИДЕТЕЛКАТА - В този период аз живеях в П. като учих в С.. Всеки уикенд се прибирах в [населено място], контактите ни относно по телефона бяха всекидневни,

но всяка събота и неделя бях при тях.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам други въпроси към свидетелката.

Предвид изчерпване на въпросите СЪДЪТ освободи свидетелката Г..

В залата се явява свидетелката Г..

На въпроси зададени от съда свидетелката заяви:

СВИДЕТЕЛКАТА - Аз съм приятелка на ищцата от десет и повече години. Зная делото за какво е. Тя ми е споделяла за делото, свързано с кмета на [населено място]. Кметът е бутнал дете от града със собствения си автомобил и тя е водила делото и е била наказана за това нещо. Нашето дело тя е оправдана по делото, завела е иск, че не е съгласна с наказанието ѝ и го е спечелила. И сега води това дело, ние като свидетели следва да потвърдим, че през периода, през който е текло наказанието, тя не беше същата. Беше напрегната, тревожеше се относно работата, дали ще остане на длъжност, защото сама се грижи и за двете си деца. Беше я срам от хората от [населено място]. Моето дете с нейната малка дъщеря от втори клас са в един клас и ние тогава си станяхме близки, даже много близки, ходихме си на гости, често се събирахме, с повод и без повод. Лятно време тя сама пожелаваше да я командирова в [населено място], там да работи, защото лятната ваканция няма кой да се грижи за децата ѝ, а майка ѝ там живее сама, моята дъщеря често е ходила там с тях. След като я наказаха точно тогава тя беше командирована там и се чувахме по телефона, като си идваше в [населено място] ми се обаждаше, идваше къщи, говорихме си общи приказки и последното ѝ посещение, може би беше към края на лятото тя не ми звънна, директно дойде къщи беше страшно притеснена. Аз я поканих, попитах я какво се случва и тя ми разказа в подробности, не е разказвала за въпросното дело, че са я наказали, че няма вина, опитва се да докаже, че не е виновна, че са я наказали, опитах се да я успокоя. Държанието ѝ беше различно след това. Беше по-напрегната, доста напрегната, не искаше да контактува с външния свят, а тя е социален човек. Като идваше къщи, аз я карах повече тя да идва, да не стои сама в нейната си къща, да я разсейвам, не искаше на говори, успокоявах я, карала съм я да излизаме на кафе, на разходки, тя не искаше да излиза. Често вдигаше високо кръвно, не можеше да спи. Тя ми е споделяла, че вдига високо кръвно. Казвала ми е, че не може да спи. Споделяла ми е веднъж, имаше една случка, като дойде къщи на същата тема говорихме, от притеснение се очаква да вдига кръвно, аз имам апарат къщи, премерих ѝ го, казах ѝ да се обърне към лекар, че някой трябва да се грижи за децата ѝ, тя е самотен родител, няма други доходи. Тя каза, че няма време на този етап да ходи на лекар, да си обръща по-сериозно внимание, пиеше някакви лекарства за високо кръвно, не зная какви, беше високо кръвното ѝ. По спомен аз като ѝ премерих кръвното беше 160/105-110, но си беше високо.

АДВ. Т. - Какво се случи с наложеното наказание, колко време продължи?

СВИДЕТЕЛКАТА - Доколкото зная от нея, наложеното ѝ наказание беше отменено, но продължителността на цялото време, някъде около две години.

АДВ. Т. - Как се чувстваше по това време?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не особено добре.

АДВ. Т. - Преживя ли го?

СВИДЕТЕЛКАТА – Преживя го и си мисля, че все още го преживява, като се отвори тема на разговор, то тя я отваря главно темата се притесняваше, което според мен е нормално, самотен родител само на доходи от нея.

АДВ. Т. - Като цяло споменавала ли е, как се чувства от самата ситуация?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не се чувстваше добре. Да, споменавала е, че е набедена неправилно, че я е срам, че тя няма вина за нищо, че е унижена. Аз съм ходила в [населено място] на гости, карала съм я да излезем.

АДВ. Т. – А, преди това контактите Ви какви бяха?

СВИДЕТЕЛКАТА – Преди това контактите, нищо общо с това, което Ви казвам. Тя беше социална, срещаше се с хора, общуваше и в един момент тя се затвори в себе си.

АДВ. Т. – Нямам повече въпроси към втората свидетелка.

ЮРК. Ц. - Основното притеснение от това, че е имала, че е работила по дело, свързано с кмета на [населено място] ли?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не самото наказание.

ЮРК. Ц. – А, делото с кмета на [населено място], какво е било?

СВИДЕТЕЛКАТА – Те са я набедили, че не си е свършила работата, затова е набедена и затова ѝ е наложено наказание и вече оттам нататък започнаха да идват притесненията.

ЮРК. Ц. – Нямам повече въпроси към свидетелката.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси към свидетелката.

Предвид изчерпване на въпросите СЪДЪТ освободи свидетелката Г..

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме други искания, няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ като взе предвид, че с разпореждане от 29.07.2021 г. на ВАС е образувано по искане на Главния прокурор Тълкувателно дело № 2/2021г. по въпроса, допустим ли е иск по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за обезщетение за неимуществени вреди от отменената като незаконосъобразна заповед за прекратяване на служебно правоотношение по Закон за държавния служител, ЗМВР, ЗДАНС, ЗОВСРБ и други специални закони, предвиждащи право на обезщетение в размер на получаваните възнаграждения и като счита, че въпросът, който е поставен за тълкуване пред ВАС е относим към настоящото производство, счита че следва да спре делото до произнасянето с Тълкувателно решение на ВАС и

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА на осн. чл.229, ал.1, т.4 от ГПК адм. дело № 2610/2023г. по описа на АССГ, I отделение, 11 състав до произнасяне на ВАС с Тълкувателно решение по Тълкувателно дело № 2/2021 г.

След възобновяване страните ще получат призовки.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.06 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: